

ОДРЕЂЕНОСТ ЗАХТЕВА ЗА ДОСУЂИВАЊЕ ПРИМЕРЕНЕ НАКНАДЕ И ЊЕГОВА АКЦЕСОРНА ПРИРОДА

Захтев за одређивање примерене накнаде мора бити одређен и може се истаћи само уз захтев за утврђивање повреде права на суђење у разумном року (примарни захтев).

Из образложења:

"Решењем Вишег одбијен је захтев за накнаду штете због повреде права на суђење у разумном року.

Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода (члан 6. став 1), Уставом Републике Србије (члан 32. став 1) и Законом о парничном поступку (члан 10) прописано је право сваког грађанина на правично суђење у разумном року. Према члану 8а став 1. Закона о уређењу судова странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року, може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року. Ставом 2. истог члана је прописано да се захтевом из става 1. може тражити и накнада за повреду права на суђење у разумном року. Из наведеног произилази да досуђење накнаде због повреде права на суђење у разумном року није обавезно и приоритетно правно средство за заштиту већ се првенствено утврђењем повреде права на суђење у разумном року и одређивањем рока за окончање судског поступка спречава даљи ток повреде. Накнада штете може и не мора да се досуди зависно од садржине поднетог захтева и околности конкретног случаја. Потраживање накнаде је условљено претходним утврђењем повреде права на суђење у разумном року и формалним захтевом за утврђење повреде и убрзање поступка.

У овом случају захтев предлагача не садржи предлог за утврђење повреде права на суђење у разумном року, нити захтев за убрзање поступка већ само предлог за досуђење накнаде и то у неодређеном износу. У ванпарничном поступку се сходно примењују одредбе Закона о парничном поступку ако овим или другим законом није друкчије одређено (члан 30. став 2. ЗВП). Тужба у парничном поступку мора да садржи одређени захтев у погледу главне ствари и споредних тражења (члан 192. став 1. ЗПП). Са изнетих разлога како предлогом није одређен захтев за утврђење повреде права и убрзање поступка, нити је одређена висина тражене накнаде штете правилно је побијаним решењем одлучено одбијањем захтева".

(Сентенца из решења Врховног касационог суда Рж г 78/2014 од 01.10.2014. године утврђена на седници Одељења за заштиту права на суђење у разумном року 19.03.2015. године)